

REŠICKÝ ZPRAVODAJ

Ohlédnutí za létem 2015

SLOVO STAROSTKY

Vážení spoluobčané,

skončilo léto a horké dny vystřídal příjemně chladivá rána podzimu. Školákům začaly školní povinnosti a rodinám se v souvislosti s nimi také pozměnil denní režim. Je to koloběh života, který má však řád. I když něco pěkného skončí, můžeme se těšit na další hezké dny. Jak budou hezké, záleží na nás samotných. Rešice jsou sice malou obcí, ale o to více je potřeba budovat dobré sousedské vztahy. Mám velkou radost z aktivity a nadšení naší mládeže, která udržuje společně s ostatními kulturní život v obci. Rádi se přece vracíme tam, kde nám je dobře a kde nás lidé znají. Obec není jenom o zastupitelstvu a řešení problémů. Ano, zastupitelé pracují pro obec a pro lidi v ní, aby se nám tady dobře žilo. Ovšem obec je společenstvím lidí a každý se podle svého uvážení může zapojit do dění kolem sebe. Někdy dobrou radou, postřehem, názorem, jindy třeba pomocí s přípravou obecních akcí.

Přeji vám příjemný a klidný podzim a školákům dobré studijní výsledky ve škole.

Vaše starostka

Petra Jílková

SLOVO STAROSTKY	1
EDITORIAL	3
INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU	4
USNESENÍ č. 9/2015	4
BUDOVÁNÍ KANALIZACE A ČOV	5
BEZPEČNOST V OKOLÍ JE DUKOVANY	9
ČINNOST OBČANSKÉ BEZPEČNOSTNÍ KOMISE PŘI JE	9
LÍPA V KORDULE	10
JAK ŠEL ČAS – UDÁLOSTI V OBCI	11
KNIHOVNA – NOVÉ VYBAVENÍ	11
POUŤ DO HLUBOKÝCH MAŠŮVEK	11
ZNOJEMSKEM NA KOLE	12
CESTA A. OPÁLKY VE VZPOMÍNKÁCH	
MILUŠKY HAJNOVÉ – DOKONČENÍ	13
KŘÍŽEK U MAŠTALÍŘŮ	16
RYBNÍČEK POD ZÁMKEM	17
SDH - ČINNOSTI A AKCE ZA 2. ČTVRTLETÍ	19
POŽÁR V HORNÍCH KOUNICÍCH	20
MALÝ FESTIVAL LOUTKY	23
NOHEJBALOVÝ TURNAJ	24
ROZLOUČENÍ S LÉTEM	24
VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ	27
INFORMACE A POZVÁNKY	32
SKLADATEL JOSEF INDRA	32
VÍTĚZOVÉ VEČERNÍČKOVY HÁDANKY	34
ROK FARÁŘEM V REŠICÍCH	38
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	43
POSLEDNÍ SLOVO	44
AKCE V REGIONU MORAVSKOKRUMLOVSKO	46

EDITORIAL

Vážené a milé spoluobčanky, vážení a milí spoluobčané

V tomto čísle REŠICKÉHO ZPRAVODAJE doporučuji Vaší pozornosti především rubriku **Informace z obecního úřadu**, kde si přečtete aktuální informace o **budování kanalizace** a s ní souvisejících krocích, které nás všechny v nejbližším období čekají.

V téže rubrice jsme zavedli novou pravidelnou kapitolu **Bezpečnost v okolí JE Dukovany**, jejímž obsahem budou zprávy o činnosti občanské bezpečnostní komise při této elektrárně. Vzhledem k její bezprostřední blízkosti u naší obce jistě není třeba praktickou stránku takových informací zdůrazňovat.

O bohaté **Vzpomínky pamětníků** včetně historických rodinných fotografií se s námi tentokrát podělil pan **Josef Maštaliř**.

V roce 100. výročí narození pokračujeme ve vyprávění o **posledních setkáních s Adolfem Opálkou** prostřednictvím jeho snoubenky Milušky Hajnové.

Jiná významná rešická osobnost, která stojí poněkud stranou, by letos v říjnu oslavila 122. narozeniny. My si na našich stránkách připomeneme **hudebníka pana Josefa Indru**.

Naopak vcelku nedávno přibývší duchovní správce dolnodubňanské farnosti, pod níž náleží i Rešice, pan **farář Pavel Krč**, se nám po prvním roce svého působení zde blíže představil v rozhovoru. Je i autorem **Posledního slova o Milosrdném roku**, který bude zahájen už za několik týdnů.

Přeji Vám příjemné a přínosné čtení

Lenka Karliková

INFORMACE Z OBECNÍHO ÚŘADU

USNESENÍ č. 9/2015

**z 9. veřejného zasedání zastupitelstva Obce Rešice
konaného dne 21. 09. 2015 v KD Rešice**

1. Zastupitelstvo obce projednalo a schválilo:

- zapisovatele zasedání paní Renatu Herzánovou
- ověřovatele zápisu Ing. Josef Pošvař, pan Jan Makeš
- program zasedání
- zápis z 8. zasedání OZ ze dne 12. 06. 2015
- rozpočtové opatření č.2/2015
- odložení záměru prodeje obecního pozemku p.č. 203/1 na další zasedání OZ
- zprávu o činnosti kontrolního výboru za 1. pololetí 2015
- zprávu finančního výboru o kontrole účetních dokladů

2. Zastupitelstvo obce projednalo a bere na vědomí:

- informace o průběhu výstavby kanalizace a ČOV v obci
- rozpočtové opatření č.1/2015
- závěrečný účet DSO Ekoregion 5, DSO Moravskokrumlovsko, DSO pro plynofikaci oblasti Dolní Dubňany a okolí za rok 2014
- protokol o kontrole na OSSZ Znojmo za období 10/2012 – 7/2015
- protokol o kontrole České inspekce životního prostředí skládky inertních odpadů Rešice
- protokol o preventivní požární prohlídce obecních budov č.p.97, č.p.74, č.p.93
- stanovisko arboristy o havarijním stavu lípy v Korduli
- informace o úpravě „rybníčka ve dvoře“ (odbahnění, vybagrování, terénní úpravy)
- informace o opravě polní cesty „k dubu“

Přítomno bylo 7 členů zastupitelstva obce Rešice.

Usnesení č. 9/2015 schvaluje 7 členů zastupitelstva.

BUDOVÁNÍ KANALIZACE A ČOV (čistička odpadních vod) V REŠICÍCH – stav ke dni 24. 9. 2015

Stavební práce na tomto díle v Rešicích provádí pracovníci firmy HOCHTIEF CZ a. s. s centrálou v Praze a divizemi na celém území Čech i Moravy. Práce byly zahájeny v 5. 5. 2015 a postupují dle harmonogramu, který by neměl překročit 180 dní, tzn. ukončení projektu je plánováno ke 30. 11. 2015. Počáteční květnové zpoždění, způsobené nedodržáním termínů ze strany dodavatelů materiálu, se podařilo dohnat, takže prozatím je harmonogram dodržen. V současné době je hotova hrubá stavba biologické ČOV podél toku Olešné a probíhají práce na technologiích aktivační a dosazovací nádrže, následné činnosti budou zahrnovat čerpací stanice a technologické vystrojení samotné ČOV.

Rovněž je dokončena stoka B (od ČOV podél silnice směr Rouchovany). Stoka A (od ČOV podél ulic Zámecká a Nová) je hotova zčásti. V současné chvíli končí práce ve směru Tulešice a Horní Dubňany. Probíhá hloubení odlehčovacích komor na stávajících úsecích kanalizace a budou započaty odlehčovací komory na nových úsecích..

Současně se provádí sanace původní kanalizace. Kanalizace je zhotovena v rozmezí let 1960 – 1970, její stav zdaleka neodpovídá dnešním standardům, zvláště svou minimální těsností – značná část potrubí je provedena bez hrdel, pouze na sraz. Oproti předpokládaným a zaznamenaným průměrům kanalizace v archivech se v zemi nachází několik případů rozdílné dimenze. Tyto skutečnosti byly včas odhaleny a budou zasanovány správné průměry bez vlivu na termín výstavby. Sanováno bude přibližně 3,5 km kanalizace.

U Koloniálu jsou hotovy výtlačky - domovní čerpací stanice spolu s výtlačným řadem, tyto čerpací stanice budou pomocí ponorných čerpadel čerpat splaškovou vodu z jednotlivých domácností do gravitační kanalizace – šachta na řadu A u domu čp. 60. U potoka jsou vyjma EI přípojky provedeny všechny podzemní sítě a zbývá provést finální příjezdnou komunikaci.

Nečekaný problém vyvstal ve věci zajištění stálé dodávky el. energie k ČOV. Jedna nevelká část pozemku, kterým mělo procházet vedení, je v majetku UZSVM. Potřebný souhlas s věcným břemenem z jeho strany by byl předmětem

zdlouhavého jednání v řádu let. Náhradní varianta počítá s napojením EI v prostoru u výměňkové stanice RWE naproti prádelně. Pro tyto účely byla při provádění překopu komunikace položena chránička, aby nemuselo k dalšímu překopu komunikace dojít.

Stanovený rozpočet je prozatím dodržen. Vznikly sice některé vícepráce (např. vylepšení technologie ČOV do standardů provozovatele – úspora budoucích provozních nákladů, několik úseků sanované kanalizace s vyšší než navrženou dimenzí apod.), jinde však dojde k úsporám, např. díky minimálnímu poškození okrajů silnic budou náklady na jejich uvedení do původního stavu nižší oproti plánu.

Zde apelujeme na občany, aby v případě zjištění jakéhokoli poškození na svém majetku a nemovitostech tyto škody neprodleně hlásili na Obecním úřadě. Pracovníci stavební firmy provedou ohledání místa poškození a uvedou je do původního stavu. Není však rozhodně možné pouštět se do „samooprav“ a poté žádat jejich proplacení. V každém případě je nutné nejdříve škodu nahlásit, konzultovat s pracovníky stavební firmy a nechat škodu písemně zaevidovat.

Uvedení ČOV do plného provozu je plánováno na konci listopadu 2015. Tomu budou předcházet zátěžové zkoušky koncem října, které potrvají 14 – 30 dní. Za tím účelem je potřeba zajistit dostatečný objem přivedeného odpadu (= 50 % přípojek) Pokud by se toto nezdařilo, tzn. nebude připojen dostatečný počet domácností, bude firma nucena odpad dopravovat odjinud. Proto nyní firma zhotovuje kanalizační přípojky a zakončuje je revizními šachtami v místech pro optimální budoucí připojení. Na majitele nemovitostí u nově budovaných kanalizačních stok bude apelováno, aby se připojili co nejdříve po 31. 11. 2015.

Přípojka bude prozatím zaslepena a ve stanovený okamžik propojena s kanalizací. Zároveň by měli občané rušit stávající septiky. V první řadě bude nutno kanalizaci na nátok do septiku propojit potrubím s odtokem, nebo potrubí bude nutno před septikem přerušit a septik obejít novým potrubím. Druhým krokem bude vyčerpání obsahu septiku, ekologická likvidace vod. Třetím krokem bude zasypaní septiku zeminou, případě jiné využití. Je nutné toto provést okamžitě po 31. 11. 2015, vody ze septiků znemožňují efektivní provoz ČOV. Občané mohou vlastní přípojky budovat svépomocí nebo prostřednictvím firmy, kterou si sami zajistí. Ti, kteří se v této problematice

neorientují, se mohou evidovat na Obecním úřadě, který během října 2015 osloví některou stavební firmu se zakázkou na hromadné vybudování přípojek u všech nahlášených zájemců.

Obec Rešice již zadala zpracování projektové dokumentace (PD) pro budování přípojek všem rešickým domácnostem. Toto zpracování probíhá průběžně již od července 2015. Na 7. veřejném zasedání zastupitelstva obce Rešice dne 6. 5. 2015 zastupitelstvo schválilo občanům naší obce zpracování a úhradu PD na kanalizační přípojky k jednotlivým nemovitostem za podmínek: připojení do jednoho roku – PD celou hradí obec; připojení do dvou let – na úhradě PD se podílí obec 50% a občan 50%. Připojení za více jak dva roky – PD celou si hradí občan. Přestože zpracování PD všech přípojek v obci není ještě hotovo, lze již budovat vlastní přípojky, je však nutné nejprve konzultovat vhodné místo, a to s pracovníky firmy HOCHTIEF CZ, jmenovitě se stavbyvedoucím Ing. Anderlem na tel. č. 724 610 150.

Na tomtéž zasedání projednalo zastupitelstvo obce poskytnutí finanční podpory rešickým občanům na vybudování kanalizačních přípojek k jednotlivým domácnostem. Forma, výše a způsob finanční spoluúčasti obce bude předmětem jednání na některém z příštích veřejných zasedání. Je potřeba tuto záležitost vyřešit co nejspravedlivěji a tak, aby finanční kompenzace byla dostupná i těm, kdo si přípojku vybudují zcela svépomocí.

Občané v obcích s nově vybudovanou kanalizací jsou povinni se na kanalizaci připojit, jestliže jim to obec nařídí rozhodnutím a je to technicky možné. I v případě, že obec takové rozhodnutí nevydá, jsou v obcích s novou kanalizací prováděny kontroly pracovníky vodoprávních úřadů a České inspekce životního prostředí a občané jsou povinni prokazovat, jakým způsobem likvidují své odpadní vody. Nebude možné vypouštět odpadní vody do přírody, neboť zákon vyžaduje odvoz kalů např. ze septiku na čističku. To je nutno prokázat předložením dokladů od firmy, která provádí odvoz, a to až za tři roky zpětně. Proto je nutno tyto doklady dlouhodobě uchovávat.

*Lenka Karlíková,
Zdroj a odborná korektura:
Ing. Lukáš Anderle*

Hrubá stavba ČOV.

Foto: Ing. Jaroslav Sedláček, koordinátor BP

BEZPEČNOST V OKOLÍ JE DUKOVANY

Činnost Občanské bezpečnostní komise při Jaderné elektrárně Dukovany

Občanská bezpečnostní komise při Jaderné elektrárně Dukovany (OBK) vznikla v roce 1996 na základě dohody mezi Jadernou elektrárnou Dukovany a okolními obcemi. Motivem pro vznik Občanské bezpečnostní komise byla snaha o posílení vzájemné důvěry mezi občany a elektrárnou. Hlavním úkolem komise je provádění nezávislé občanské kontroly provozu jaderných zařízení, jejich srovnání s odpovídající mezinárodní praxí a informování veřejnosti o těchto poznatcích. Zajímá se i o energetickou budoucnost lokality a úzce spolupracuje s některými jadernými sdruženími doma i v zahraničí. Členy OBK jsou starostové a zastupitelé z 20 km okolí JE Dukovany. Jsou vysláni sdružením Energoregion 2020, Ekoregion 5 a obcemi Dukovany a Rouhovany. Tým OBK je doplněn specialisty z Jaderné elektrárny Dukovany. Specializují se na různé obory činností, podle nich jsou rozděleni do sedmi oblastí, ve kterých se dále vzdělávají a školí. Všichni splňují podmínky pro samostatný vstup do střeženého areálu JE Dukovany.

JE Beznau.

Foto: Kamil Černý

Součástí činnosti OBK je návštěva vybrané jaderné elektrárny v zahraničí jednou ročně. Letos v září členové Občanské bezpečnostní komise (OBK), starostové blízkých obcí a někteří jejich partneři z Jaderné elektrárny Dukovany navštívili během minulého týdne několik technicky zajímavých míst ve Švýcarsku. Jedním z nich byla i Jaderná elektrárna Beznau, nejdéle sloužící jaderná elektrárna na světě. Dále podnikli exkurzi do laboratoře Grimsel, která se rozkládá nadmořské výšce 1700 metrů pod vrcholky Alp. Vědci z několika států včetně České republiky tam již řadu let zkoumají možnosti vybudování hlubinného úložiště jaderného odpadu, který již jaderné elektrárny nedokážou dále využít, a to v hloubce 450 metrů pod povrchem.

V tuzemsku momentálně probíhá proces výběru nejvhodnější lokality ze sedmi vytipovaných oblastí. Správa úložišť radioaktivního odpadu, státní úřad, který má budoucnost skladování paliva v tuzemsku na starost, k nim připočítává ještě vojenský prostor Boletice a poměrně nedlouho také okolí dvou českých atomových elektráren Temelín a Dukovany. Nejvhodnější lokalitu pro vybudování hlubinného úložiště chce mít Správa úložišť vybranou nejpozději v roce 2025.

Zdroj:

www.obkjedu.cz,

*autor původních článků: Kamil Černý
Redakčně upraveno a zkráceno (LK)*

LÍPA V KORDULE

Tato památná lípa srdčitá má pro občany Korduly mimořádnou hodnotu, neboť byla vysazena na počest konce druhé světové války v květnu roku 1945. Lípa je však ve velmi špatném stavu. Bylo tedy v zájmu obce Rešice tento strom ošetřit, aby neohrožoval své okolí vyvrácením či rozlomením. Zastupitelstvo obce Rešice proto nechalo vypracovat dva nezávislé odborné posudky na jeho optimální ošetření. Obě odborné analýzy však shodně odhalily natolik špatný stav stromu, že jeho záchrana není prakticky možná. Proto je podle posudků nutné lípu v době jejího vegetačního klidu pokácet. Bude však provedena následná výsadba nového stromu.

Petra Jílková

JAK ŠEL ČAS – UDÁLOSTI V OBCI

KNIHOVNA – NOVÉ VYBAVENÍ

O získání dotace VISK jsme informovali v minulém čísle Zpravodaje. Jak je vidět na fotografii, vybavení v celkové hodnotě přesahující 50 tis. Kč již návštěvníkům knihovny slouží.

(LK)

Foto Lenka Karliková

POUŤ DO HLUBOKÝCH MAŠŮVEK 4. 7. 2015

Letos již posedmé jsme se vydali na pěší pouť do Hlubokých Mašůvek. Z Rešic jsme vyrazili ráno po sedmé hodině směrem do „Tesly“, přes Bendův mlýn do Tavíkovíc. Dále naše pouť vedla okolo Přeskač do Běhařovic, přes Stupešice do Rudlic. Z Rudlic nás čekal poslední a nejtěžší úsek naší pouti. Do Mašůvek jsme znaveni ale šťastní dorazili po 15. hodině.

I když naše letošní putování bylo za těch sedm roků pro úporné vedro nejnáročnější, a mnozí z nás si sáhli až na dno svých sil, příští rok se do Mašůvek vydáme zase.

Zdeňka Slámová

Účastníci pouti do Hlubokých Mašůvek.

Foto Lenka Karlíková

ZNOJEMSKEM NA KOLE na počest 100. výročí narození Adolfa Opálky

Jízdou na historických kolech chtěli obdivovatelé Adolfa Opálky připomenout výročí jeho nedožitých 100. narozenin a oslavit sportovního ducha našeho rodáka, skvělého člověka a obětavého vlastence, který o prázdninách v roce 1936 podnikl cestu na svém bicyklu do bývalé Jugoslávie.

V úterý 7. července 2015 zahájili nadšenci v Rešicích na návsi u pomníku Kordule několikadenní jízdu v plánované délce asi 615km po všech obcích znojemského okresu na historických kolech. Bohužel z technických důvodů

(rozbitá volnoběžka) a zdravotních důvodů (bolestivé koleno, bodnutí včelou do oka) museli své putování předčasně ukončit.

Z plánovaných kilometrů se jich podařilo zdolat 150. Tento nultý ročník však jistě nebyl posledním a za rok se třeba připojí další nadšenci na historických kolech. O takové akci budeme opět včas informovat.

Zdeňka Slámová

Foto Lenka Karlíková

...A JAK TO TENKRÁT BYLO VE SKUTEČNOSTI **(dokončení z minulého čísla)**

Cesta Adolfa Opálky z Okříšek přes Rešice do Prahy ve vzpomínkách Milušky (Rudolfy) Hajnové

Když odcházel Dolf tajně od tetěny do Prahy v březnu 1942, řekl mi, že mi bude psát do Vyškova k mojí spolužačce, která mně pak napíše do Dalešic, kde jsem v té době pracovala jako učitelka. Koncem dubna jsem dostala vzkaz, že mne bude Anita čekat 2. května v Praze, ale mám přijet nejdřív do Vyškova, kde se dozvím další. Taxíkem jsem se dostala do Náměště, odtud vlakem do Vyškova. Tam jsem si přečetla, že mne bude čekat v Praze na hlavním nádraží. Dále bylo dopsáno, že se bude Anita vdávat, a co všechno mám přivést. Měla jsem toho celý kufr: oblek, klobouk, boty, svrchník, prádlo. Jela jsem tedy rychlíkem přes Brno do Prahy. Ve vlaku byla několikrát kontrola legitimací, ale do zavazadel se nikdo nedíval. Měla jsem štěstí.

Na Wilsonově nádraží přímo na peróně čekal Adolf. Nikdo si nás ani nevšiml. Odtud jsme jeli k Moravcům na Žižkov. Paní Moravcová měla také syna v Anglii. U ní se Adolf scházel s ostatními parašutisty. Tam se chtěl převléci, ale oblečení mu bylo úzké. Věděl, že má u tety ještě látku na šaty a tu jsem mu měla přistě dovést, aby si nechal ušít šaty. V podvečer nastal problém s přenocováním. Hledali jsme pro mne nocleh. Všechny hotely byly obsazeny německými vojáky, ale pomohla mi opět moje vyškovská spolužačka, která mi u svých známých – rodiny Langrových – zprostředkovala nocleh. Langrovi mne jakživ neviděli, já je také ne, ale přijali mne velmi srdečně. Měla jsem po starosti a mohli jsme si trochu popovídat. V ulicích se nedalo, všude bylo plno Němců. Nevyzvíдалa jsem, co Adolf dělá, jen jsem se dozvěděla, že zrovna bydlí v Radotíně u Prahy, stále někudy jezdí (Tábor, Plzeň), mění jména i legitimace, přespává každou chvíli jinde, hlavně u vdov nebo žen, které mají muže zavřené, aby byl co nejméně nápadný. A jenom stále zdůrazňoval, ať jsme v Rešicích opatrní, všechny jeho fotky ať schováme. Smluvili jsme se, že zase napíše a já přivezu další oblečení. Z Prahy jsem se šťastně vrátila. Tetěna jen trnula strachem, aby mne někdo nechytil.

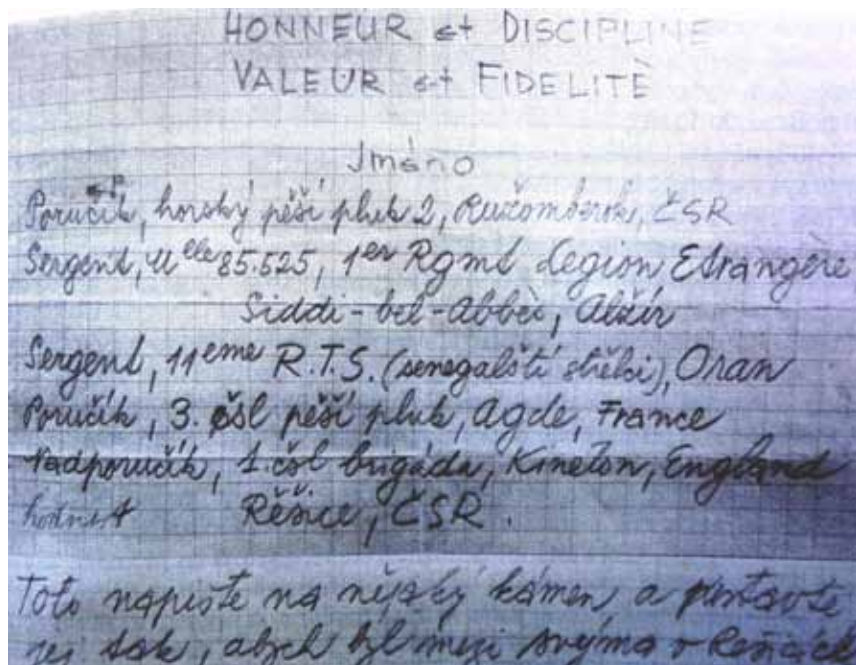
Po další zprávě z Vyškova jsem se nachystala opět do Prahy na neděli 17. května, zrovna o naší pouti. Vzala jsem zase kufr. Adolf na nádraží tentokrát nečekal. Nikde jsem ho nenašla. Nevěděla jsem, co dělat. Právě přijela tramvaj,

vystoupila nějaká docela neznámá paní, najednou přišla ke mně a řekla – Adolf nemůže přijít, máte jít k tetě. Nestihla jsem se zeptat, ke které – ona okamžitě nastoupila do tramvaje a odjela. Zamířila jsem na Žižkov k Moravcům. Tam jsem netrpělivě čekala, Adolf nikde. Pozdě odpoledne přiběhl celý ustrašený, že mne hledal v Dejvicích. Měla jsem problém, protože mi ujel vlak a bylo vyloučeno, abych stihla vyučování. O mé cestě do Prahy nikdo nevěděl, ani rodiče. Kdyby se to dozvěděl tatínek (řídící školy v Rešicích), asi by se zbláznil. Rozhodla jsem se v Praze opět přenocovat a nějak už se ve škole vymluvit. Jeli jsme zajistit nocleh zase do Dejvic.

Tentokrát byl Adolf jakýsi zamlklý, nespokojený. Čekal něco, co stále nepřicházelo. Naříkal, že někde v Plzni div nepřišel o život, když dával signály letadlům, a nic z toho nebylo. Zle kritizoval některé naše mladé lidi, kteří jen shánějí zábavy, jako by jim vůbec nevadily stálé popravky a zatýkání. Přirovnával je ke stádu na jatkách. Nebyli ovšem všichni takoví... Když jsme jeli tramvají, Dolf konstatoval, že se připravuje něco velmi nebezpečného, že neví, jak to dopadne. Zdůrazňoval, ať nenaletíme, že nikdy po nikom nic nevzkazoval ani vzkazovat nebude. V Praze se všem známým z našeho kraje vyhýbal, nikdy se s nikým nesetkal. Těšil se na léto, že se třeba potajmu podívá domů, do lesů k řece Rokytné; měl Rešice velice rád. A až bude po všem, že si nad Rešicemi naposled skočí z letadla a začne klidný život. Chtěl mít rodinu, děti a přál si umřít jen doma. Při loučení nadhodil, že ho čeká něco velmi nebezpečného, ale že to snad dobře dopadne. Kdyby zahynul, ať mu dáme na hrob nápis napsaný na lístku, který mi vtiskl do ruky. Bylo to naposledy, co jsme se viděli. Tentokrát jsem se z Prahy vrátila s neveselou. Doma jsem lístek schovala za prkna ve skřini, aby ho nikdo nemohl najít. Teténka žila ve stálém strachu, gestapo nedalo pokoje.

Po atentátu na Heydricha jsem netušila, že na této akci spolupracoval také Adolf. Až když byla v novinách jeho fotografie z falešné legitimace, znějící na jméno Adolf Král. Pak mi bylo všechno jasné. Uvědomovala jsem si, že jsem ve velkém nebezpečí. Za napomáhání či schvalování atentátu na Heydricha byl trest smrti. Jednou jsem přišla k inspektorovi do Hrotovic. Jeho sekretář vyšel za mnou na chodbu a řekl mi, abych si dávala pozor. Před chvílí zde byl jeden učitel, který vykládal, že s Opálkou chodila před válkou Heinová. Vyčinił mu, že by mohl přivést člověka do neštěstí. Jindy jsem jela domů na kole a dojel mne nějaký muž. Říkal, že pokud se chci dozvědět něco o Opálkovi, mám jít do dalešického mlýna – že to vzkazuje Pospíšil. Neodpověděla jsem a nikam

nejela. Měla jsem strach z provokací, nebezpečí bylo příliš velké. Gestapo na mne ale nepřišlo, i když se v Rešicích vědělo, že jsem s Adolfem chodila. Nikdo to naštěstí neudal.

Lístek jsem vytáhla až po válce. Tehdy se v Rešicích začaly vykládat nesmysly, třeba že Opálka v kostele v Praze vůbec nebyl, někdo s ním prý dokonce mluvil, další tvrdili, že je u partyzánů. Proto jsem sepsala vše, co jsem o Adolfovi věděla, celou jeho anabazi o svém setkání v Praze.

V srdci paní Bílé zůstala vzpomínka na jejího snoubence, hromádka fotografií, dopisy a poslední vzkaz. Osud jejich lásky nepřál.

Použitá literatura:

Jiří Eisenbruk: Rozhovor s Rudolfou Bílou (Miluškou Hajnovou), snoubenkou Adolfa Opálky

Miroslav Ivanov: Atentát na Reinharda Heydricha, vydalo PANORAMA

Zapůjčení materiálů: Mgr. Pavel Grassgruber

Zpracovala: Lenka Karlíková

V příštím lednovém čísle Rešického zpravodaje:

Adolf Opálka – nedožitých 101 let: Jaký byl rešický hoch i dospívající člověk

KŘÍŽEK „U MAŠTALÍŘŮ“

Po obnovených křížcích „u Makešů“, „u Kudláčkových“, „Haramachův“ a v Korduli byl srpnu dokončen a instalován restaurovaný křížek „U Maštalířů“. Jeho oprava v ceně 40 tis. Kč trvala cca tři čtvrtě roku a stejně jako předchozí sakrální památky, i tuto práci provedl akademický sochař Petr Roztočil. Křížek byl vyzvednut z půdy, přičemž se zjistilo, že pod povrchem

je vysoký podstavec, který nebyl vidět. O tento podstavec je nyní celý křížek vyšší. Dále byl povrch celého objektu vyčištěn, praskliny zaceleny a bylo obnoveno zlacené písmo nápisu. Křížek nechali v roce 1916 zbudovat a vztyčit manželé Hájkovi v upomínku na svého syna Bedřicha, který o dva roky dříve padl jako voják 1. sv. války ve věku 29 let.

Lenka Karlíková

*Původní a nový křížek, detail
fotografie Bedřicha Hájka.*

Foto autor

RYBNÍČEK POD ZÁMKEM

Na katastru obce Rešice leží na parcele číslo 822 vodní nádrž, kterou vlastní Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových (UZSVM). V posledních letech byl rybníček ve stále větší míře zanášen bahnem a zaplněný přemnoženým vodním rostlinstvem.

Obec Rešice podala na UZSVM žádost o souhlas s běžnou údržbou, odbahněním, vybagrováním a následnými terénními úpravami. Po obdržení souhlasu mohly práce začít. Výkopové práce prováděl pan Vladimír Vodák z Miroslavi. Práce trvaly pět dní a bylo odvezeno téměř 300 m³ bahna. Práce stály cca 80 tis. Kč včetně nového stavidla.

Myslím si, že se dílo zdařilo a teď už zbývá jen čekat, až se nám ten rybníček naplní vodou a snad do něj připlave i nějaká ta rybička.

Petra Jilková

*Foto:
Petr Jílek*

Sdružení dobrovolných hasičů (SDH) Činnosti a akce za 3. čtvrtletí ke dni 15. 9. 2015

- seřízení požárních stříkaček PS12 a PS18
- úklid hasičské zbrojnice
- pořádání hasičských závodů na místním hřišti v požárním útoku - 18. 7. 2015
- pořádání Dětského dne - 29. 8. 2015

SDH Rešice se letošní rok zúčastnilo 17 závodů. Bohužel ne vždy v podobě tří týmů (áčko, béčko, ženy), jak jsou na nás většinou všude zvyklá pořádající SDH. Letos jsme se zúčastnili celkem 5 ligových závodů. Tři na Znojemské lize a dvou na Vysočině, respektive na Třebíčské hasičské lize, a jednoho na Žďárské lize. Vyzkoušeli jsme si, jaké to je, závodit dle ligových pravidel. Ostudu jsme si nikde neudělali, spíše naopak, nasbírali jsme plno zkušeností, které se nám budou hodit do dalších let, během nichž plánujeme zapojit se do Hasičské znojemské ligy.

Na tzv. „pohárových soutěžích“ jsme letos dosahovali velmi kvalitních výsledků. Ačkoli je stále co zlepšovat a nadále pořád trénovat, přesto jsme se několikrát podívali na „bednu“.

Tým žen letos opanoval pravidelně stupně vítězů. Kategorie mužů je ale o něco víc zaplněná družstvy, takže konkurence byla výrazně větší. Za zmínku stojí určitě 3. a 4. místo mužů na memoriálu v Horních Dubňanech, 2. místo na noční soutěži v Jamolicích a také 4. a 5. místo na noční soutěži v Horních Kounicích. Jde vidět, že naše mužstva se neustále zlepšují. A doufejme, že příští rok bude sezóna, alespoň co se týče výsledků, stejně úspěšná.

Závěrem bychom jménem SDH Rešice chtěli poděkovat všem fanouškům, závodníkům i těm, kdo se podíleli na funkci SDH v letošní závodní sezóně. Příští rok se zase uvidíme.

Vašek Bazík

Plánované akce a brigády na 4. čtvrtletí roku 2015

- spolupráce při pořádání Halloweenské stezky
- spolupráce při pořádání Mikuláše
- výroční schůze SDH Rešice – prosinec/leden
- čištění vrtů a jímek
- různé brigády po domluvě s obcí

Jedno z hasičských desater

**„Bud' obětavý a statečný, ale jednej vždy s rozvahou,
zbytečně nevydávej se v nebezpečí a dbej v činnosti hasičské svého zdraví“**

Josef Pošvař

LESNÍ POŽÁR V HORNÍCH KOUNICÍCH

V sobotu 18. 7. vypukl v těžko přístupném terénu u Horních Kounic nad Spáleným mlýnem lesní požár. Oheň se podařilo uhasit po třech hodinách. Spolupracovaly přitom profesionální hasičské sbory Znojma a Moravského Krumlova a jednotky dobrovolných hasičů z Rešic, z Horních Kounic, Čermákovic, Medlic, Přeskačí, Tavíkovíc a Dukovan. Zapotřebí bylo také pomoci vrtulníku.

Lenka Karlíková

Foto: Jiří Němec, se svolením

Foto: Josef Pošvař

Zdroje, autoři fotografií:

Hasičský záchranný sbor České republiky, www.firebrno.cz

<http://znojemsky.denik.cz> – fotogalerie Jiří Němec, člen Sboru dobrovolných hasičů Přeskače a krajský radní, se svolením

MALÝ FESTIVAL LOUTKY

V rámci malého festivalu loutky se v sále Společenského domu v Rešicích konalo dne 28. 8. 2015 loutkové představení O Smolíčkovi.

Na představení se přišlo podívat více než 30 dětí a 20 dospělých a myslím si, že nikdo z přítomných nelitoval. Pohádka O Smolíčkovi byla opravdu velmi vydařená a sálem se nesl smích nejen dětí. Děti se zapojily do vyprávění a pomáhaly Smolíčkovi odolávat slibům a lákadlům zlých Jezinek. Nakonec, jako v každé pohádce, vše dobře dopadlo a děti si krom zážitků odnesly i sladkou odměnu.

Petra Jílková

Foto: Lenka Opálková, Ivo Mičkal – www.umenimeni.cz

NOHEJBALOVÝ TURNAJ

DFC Rešice jako každoročně pořádal v sobotu dne 22. 8. 2015 na místním fotbalovém hřišti nohejbalový turnaj. Přes slabší účast (pouze osm týmů) se tento turnaj nesl ve velmi sportovním a zábavném duchu. Všichni, kdo přišli, se výborně bavili a vítěznému týmu s názvem KULOVÝ BLESK ve složení Josef Černý, Petr Sklenář a Marek Křišťál ještě jednou srdečně gratulujeme ☺ .

Petra Jílková

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI ANEB ODPOLEDNE NEJEN PRO DĚTI

V sobotu 29. 8. 2015 uspořádala obec Rešice pro děti i dospělé rozloučení s prázdninami. Celé odpoledne se neslo v duchu záchranného systému a záchranných složek, které předvedly a přiblížily všem přítomným svoji práci.

Elitní zásahová policejní jednotka JMK nám předvedla, jak se krotí rozbouřený dav. Byť to byla jen ukázka, došlo i na zranění, při kterém tekla krev. Zraněný z řad „rozbouřeného davu“ byl ihned ošetřen naší milou zdravotní sestřičkou Míšou Tesařovou.

Následovala ukázka kynologů a psovodů. Vidět, co vše policejní pejsci dokážou a s jakou láskou svého pána poslouchají, byl opravdu nádherný zážitek. Bylo předvedeno zadržení neznámého ozbrojeného pachatele, poslušnost psů a v neposlední řadě zodpovězena spousta otázek, souvisejících s touto prací.

JE Dukovany nám ukázala svůj zásahový hasičský vůz, se kterým vyjíždí v případech potřeby. Svoji činnost zde také představila Městská policie Moravský Krumlov. Děti si vyzkoušely, jak se měří rychlost projíždějících vozidel, dozvěděly se, jak se odchytávají zatoulaní pejsci a kočičky a kam jsou pak umístěni a vůbec vše, co Městská policie vykonává.

Každý z přítomných si mohl nechat změřit svůj krevní tlak, vyzkoušet na figuríně dýchání z úst do úst i masáž srdce, neboť první pomoc by měla patřit k základním znalostem každého z nás.

Největším lákadlem pro všechny děti bylo ovšem malování na obličej a skákací hrad. Absolutním vítězem se stala Radka Vacušková, která umožnila dětem projížďku na koních. Oba dva koníci, které s sebou měla, se nezastavili za celé odpoledne a myslím si, že kdyby Radka koníky neodvezla, tak jezdí ještě teď. Celé odpoledne i večer se o občerstvení v podobě uzené cigáry a vynikajícího uzeného masa postaral Sbor dobrovolných hasičů Rešice, který na závěr odpoledne předvedl požární útok. Tento krásný den byl zakončen country zábavou se skupinou Pantofláči.

Chtěla bych tímto moc a moc poděkovat všem, kdo se podíleli na organizaci tohoto nádherného dne, všem těm, kteří se přišli podívat, a pevně věřím, že si nejen děti odnesly z tohoto dne spoustu nových informací a zážitků. DĚKUJI.

Petra Jílková

Foto Lenka Karlíková

VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ

OHLÉDNOUT SE ZA PĚKNOU ŽENSKOU A PĚKNÝM KONĚM NENÍ HŘÍCH

Vypráví rešický pamětník pan Josef Maštaliř

Dětství a domov

Narodil jsem se v roce 1928 v Rešicích, č. p. 58 – říkávalo se u nás U Josefičků – byli jsme tři sourozenci, dva bratři a sestra Marie, já nejstarší. Bratr František již zemřel. Měli jsme velké hospodářství, 20 ha půdy. Od malička jsme pomáhali se vším, co bylo potřeba. Sázet a sklízet brambory, kosit louky, starat se o zvířata. Měli jsme tři koně, pět-šest krav, dvě až tři prasnice, ovce, kozy a všemožnou drůbež. Pomáhali jsme při telení krávy, pouštěli napájet telata a hlídali, aby se všechna vrátila. Maminka a strýc Emanuel Lapeš z Korduly mne zasvěcovali do chovu včel, vždy, když strýc přišel k Dufkům pro chleba, stavoval se u nás a všechno okolo včeliček mne učil. Od r. 1956 nepřetržitě sám včely chovám.

Moc rád vzpomínám na svého dědu. Byl ročník 1864, zemřel v osmaosmdesáti letech. My jsme dlouhověká rodina. Děda mne toho spoustu naučil, třeba orat s pluhem, kosit trávu kosou. Uměl krásně vyprávět pohádky a předcítat ze starých kalendářů, což vždy ještě obohacoval vlastními komentáři, aby to bylo zajímavější. Často nás děti takto večer uspával, když rodiče ošetřovali dobytek – rádio nebylo, tak nám potmě vyprávěl. Taky mi koupil heligonku, tahací dvouřadou harmoniku. To byla moje láska od malička – začínal jsem ale s foukací harmonikou. Seznámili mne s ní dráteníci, kteří tudy putovali ze Slovenska dvakrát i třikrát ročně a tradičně, už celé generace, přespávali na našem statku. Hráli na harmoniku, mně se to moc líbilo, tak mi ji půjčovali. Pak jsem žadonil u tatínka – neuměl jsem ještě pořádně mluvit – „Tati, kup mi to hamuko!“ Na tu tahací harmoniku od dědy jsem hrál spoustu let, až si ji na konci války při osvobození půjčili Rusové, a už jsem ji nikdy neviděl. Novou jsem si koupil až po třiceti letech, do té doby jsem hrál na půjčovanou od Pospíšilů.

Školní léta

Do školy jsem chodil rád, nejvíc mne bavila čeština, hlavně diktáty. Měli jsme smíšenou dvojtřídku. Učil nás pan ředitel Hajn a paní učitelka Nestrojilová – ta byla moc hodná.

Bylo nás sice ve třídě mnoho – 24 kluků a jen 6 děvčat, ale tehdy byl učitel autorita u dětí i rodičů, nikdo si nedovolil hlučet nebo běhat po chodbě. Vzpomínám si, jak Vašek Pislcajt něco vyvedl, řídící vzkázal jeho tatínkovi, ten přišel, vyvlekl syna na chodbu a seřezal ho jak žito. My ostatní jsme seděli ve třídě a slyšeli, jak strašně řval. Po pěti letech základní školy v Rešicích jsem šel na měšťanku do Rouchovan a tam pokračoval další dva roky na hospodářské škole.

Ve škole jsme byli dobrá parta, ale ve všední den nebyl čas na nějaké hry, každý musel doma pomáhat s prací. Zato o nedělích jsme se scházeli a hráli hry – čampu (též špaček, odpalování zašpičatělého kolíku holí na urč. vzdálenost, pozn. odp. red.), skákali hajdase (panáka), cvrnkali kuličky – hliněné, skleněné, kovové (ty byly vzácné, těžko se sháněly,

Josef Maštaliř se sestřičkou Marií a dědečkem.

třeba z rozmontovaných ložisek). Taký jsme podnikali výpravy do lesa, na Valovu stráň, do Háječka. Společně jsme se toulali, zpívali, ale taky vyváděli vylomeniny, třeba svalovali balvany ze stráně dolů, Hammerschmiedovi do mlýna – hajný to pak musel vyšetřovat. Chodívali jsme na zábavy a poutě do okolních vsí a sami rešickou pout' také chystali. V sobotu se stavěla mája a zábava byla až v neděli – a když zbyly peníze, tak ještě i v pondělí. Na mašůvskou pout' jsme chodili pěšky, ale později i na kole – to mi také koupil děda, jeli jsme pro ně autobusem až do Brna.

Odvody a vojna

Celý týden před odvody jsme jako rekruti chodili po vesnici, říkalo se tomu „hasenda“. Zpívali jsme tradiční písně, třeba „Ještě jsem nevyrost, mám bejt voják, už na mne ve Znojmě šijou kabát“, nebo „Těžko jste mne máti má, těžko jste mne chovala, když jste mne vychovala, vojna se mne ujala.“ Nastoupil jsem v r. 1949 na dva roky do Karlových Varů. První rok mne pustili

Rekruti „u hasende“.

domů jen jednou. Ale jinak to nebylo zlé. Díky dobrému pravopisu jsem byl vybrán za písaře na krajské vojenské velitelství. Zpracovával jsem zde údaje o brancích a posádkách ze všech okresů. Nezažil jsem žádnou šikanu, naopak navázal krásné celoživotní přátelství s kolegou, Antonínem Pilařem z Děčína. Mnoho let jsme si psali a navštěvovali se, byl jsem mu i svědkem na svatbě.

Kolektivizace a vězení

Padesátá léta byla pro sedláky moc těžká. Komunisti se chovali hůř než za války Němci. Snažili se soukromé zemědělce zlikvidovat, aby získali jejich polnosti a majetek pro družstva. Čím měl kdo větší hospodářství, tím hůř se mu vedlo. Pro nás to bylo hodně špatné. Nasadili nám tak vysoké nucené dodávky, že se to nedalo plnit. A za neplnění dodávek hrozilo vězení. Odmítli nám vydat přiděl umělých hnojiv, která fasovali všichni ostatní. V roce 1958 jsem nesplnil dodávku mlíka a vepřového masa za první kvartál. Byl jsem odsouzen do vězení na 3 měsíce, od prosince 1958 do konce února 1959, za neplnění povinností vůči dělnické třídě. Vězení bylo v Brně – Bohunicích a součástí trestu byla práce na stavbě

a každodenní ponižující osobní prohlídky. Pracovali jsme jako kopáči a na stavbě fabriky v Králově Poli. Kolemjdoucí nám ze sympatií házeli tajně cigarety. Dopisy mohly chodit jen jednou měsíčně, samozřejmě cenzurované. Naši doma měli o mne strach, zda netrpím zimou a hladem, dokonce strýc Lapeš mi propašoval na stavbu salám. Dalo se to přechkat, stravovali jsme se v té fabrice a ani s jídlem ve vězení to nebylo zlé. Ale ošklivý zážitek to byl na celý život. Vánoce ve vězení byly smutné, na Štědrý večer jsem stál u okna, poslouchal vyzvánění zvonů na Půlnoční, plakal a vzpomínal. Se spoluvězni jsme zpívali – některý bachař zatloukl, aby bylo ticho, ale jiný stál potichu za dveřmi a poslouchal. Pak už byl se sedlařením konec – komunisti nám zabavili pozemky,

mlátičku, stodolu i traktor. Pro mlátičku ale neměli místo, a tak zůstala složena u nás. Nesměli jsme ji ale používat, jediné za poplatek. Stodolu, kterou nám sebrali, jsme si museli zpět koupit. Pak už nám nezbylo nic jiného, než jít pracovat do družstva. Jezdil jsem s traktorem, pásákem, kombajnem, dělal vše, co bylo potřeba. Poprvé jsem se oženil až ve svých 63 letech, v roce 1991.

Současnost

Stále mne všechno zajímá. Jsem ale nejvíc vytížen včelařinou – mám 35 včelstev a to je hodně práce. Od jara jsem pro ně musel vyrobit 180 rámečků. Mám radost, že mám nástupce – do včelařiny zaučuji snachu Marušku. Poslouchám zprávy v rádiu. V noci se dívám na televizi – to jsou nejlepší pořady. Mám rád vojenské historické dokumenty, sleduji fotbal – rádím hráčům a nadávám. Manželka mne podezírá, že v noci koukám na sprostáčky. Nekoukám! Ale i kdybych koukal – přece je to krása, obdivovat krásná stvoření, jak je Pán Bůh stvořil. Děda říkával: „Po pěkný ženský a pěkným koňovi když se otočíš, tak to není hřích.“

Stále rád hraji na harmoniku. Dřív jsme s oblibou cestovali se zájezdy po svatých místech - navštívili jsme Řím i Vatikán, Lourdy, Izrael i Egypt. Vozil jsem si z těch míst kameny a z nich zbudoval v našem dvoře malou kapličku. Byli jsme i v Marseilles, na Baltu, u Mrtvého a Rudého moře – všude jsem se koupal, ač neumím plavat. Líbily se nám i rakouské zámky podél Dyje. Teď už cestovat nemůžeme, nanejvýš do Laa. Ještě řídím auto, ale jen kratší cesty. Nerad bych něco vyvedl, raději včas skončím. Čtu Včelařství a Katolický týdeník, zajímá mne proměna církve dle záměrů papeže Františka, který je milosrdnější k lidským proviněním. Knihy už moc nečtu, protože mám zelený zákal, ale nedávno mne přece jedna zaujala - *Odpust', Natašo*, o represáliích v Sovětském svazu vůči věřícím. Odebírali jim násilně

děti do dětských domovů, kde jim vymývali mozek. Pro mne byla víra vždy součástí života, v dětství jsme všichni chodili na náboženství a do kostela, od r. 1946 jsem zpíval v kostelním sboru. Ministroval jsem až jako dospělý, panu faráři se líbilo mít u oltáře velké chlapy. Jsem členem farní rady – loni jsem byl nějaký marodný a skleslý, ale pan farář mne umluvil, abych podepsal smlouvu na pět let, tak zatím umřít nesmím. Spoléhám na tu rodinnou dlouhověkost.

*Vyprávění pana Josefa Maštaliře
zapsaly Lenka Karlíková a Zdeňka Slámová*

MÁTE DOMA PAMĚTNÍKA?

**Máte doma dědečka nebo babičku, kteří ledacos pamatují
a rádi o tom vypráví?**

**Kontaktujte nás! Můžeme společně zachránit cenné kulturní dědictví,
které by jinak zůstalo zapomenuto.**

INFORMACE A POZVÁNKY

SKLADATEL JOSEF INDRA - REŠICKÝ SPOLUOBČAN

**V říjnu si připomínáme výročí
narození významného rešického
spoluobčana, vynikajícího muzikanta,
oblíbeného v širokém okolí.**

Kapelník, skladatel dechové hudby a učitel hry na hudební nástroje Josef Indra se narodil 5. 10. 1893 ve Višňové. Celý život byl hudebním samoukem, sám se naučil noty. Poté co ovládl křídlovku, naučil se podle manuálu hrát na housle. Během života ovládl několik hudebních nástrojů. V r. 1920 se přizemil do Rešic a prožil zde padesát let s manželkou a čtyřmi dětmi. Zemřel v Jabloňově u Velkého Meziříčí v r. 1979.

Se svou kapelou hrával nejen o poutích, posvíceních a jiných společenských a církevních událostech v obcích a městech v širokém okolí celého regionu, ale také několikrát koncertoval v brněnském rozhlase, především ve třicátých letech minulého století. S kapelou vypomáhal také na výstavišti při všesokolských sletech v Praze. Byl autorem mnoha desítek skladeb, mj. valčíku Děvčátko z Rešic. Za životní úspěch považoval vydání své desky v Rakousku.

Občanské sdružení ve Višňově uspořádalo v r. 2013 poutavou výstavu u příležitosti 120. výročí narození svého višňovského rodáka. Výstava podává základní informace i zajímavosti o životě a díle této osobnosti. Sdružení ji zapůjčilo obci Rešice a naši občané měli možnost seznámit se s ní během letošní květnové pouti.

Lenka Karlíková

Zdroj: Materiály z výstavy o Josefu Indrovi. Pořadatel výstavy: Občanské sdružení pro obnovu zámeckého parku, kulturních, folklorních a historických památek, Višňové 308, 671 38, tel. 731 20 68 31, IČO 270 48 136. **Sdružení tímto prosí o připomínky k dané tematice a údaje i fotky k doplnění.**

Děvčátko z Rešic

Valčík - složil Josef Indra

Autoři textu: 1. sloka – Josef Indra, 2. sloka – František Maštaliř

Děvčátko z Rešic přijde
o pouti s námi dokola,
Bude nám vyhrávati
ta naše česká kapela.
A přitom bude zpívat
děvčátko naše nejmladší:
Hrajte a pějte tu píseň nejsladší.

Tu naši malou vísku,
Tu já mám ze všech nejradši,
Zde jsem prožil své mládí,
Nezměnil bych za jinačí.
Až zas jednou po létech
Přijdu se do ní podívat
A s kamarády tu píseň zazpívat.

ZÁJEZD DO DIVADLA

Obec Rešice pořádá dne 19. 10. 2015 zájezd do divadla Husa na provázku na představení **Romeo, Julie a já**. Cena jedné vstupenky je 110,-Kč po slevě. Dopravu hradí obec. **Odjezd bude upřesněn místním rozhlasem, zájemci se mohou ještě hlásit - volných 6 míst.**

Pozvánky:

- 4.10. - vítání občánků
- 16.10. - halloweenská stezka odvahy
- 17.10. - pohodová zábava
- 19.10.- zájezd do divadla
- 25.10. - posezení s důchodci
- 29.11. - vánoční jarmark
- 6.12. - mikulášská nadílka na návsi

VÝSLEDKY VEČERNÍČKOVY HÁDANKY

Tentokrát se nám počet luštitelů zvýšil ze tří na deset a z nich jsme vylosovali vítěze – je jím **Patrik Černý**. Blahopřejeme a s jeho rodiči dohodneme termín převzetí odměny, kterou je zábavné puzzle. Ostatní účastníci obdrží ale také odměnu, a to při své další návštěvě knihovny. Všechny odměny budou ve večerníčkovském stylu. (LK)

Vítězové
předchozí
Velikonoční
křížovky při
převzetí odměny:
Michal a David
Svobodovi,
Terezka
Kubíková.

Foto:
Lenka Karlíková

OBECNÍ KNIHOVNA REŠICE

JAN DRDA - SOUTĚŽNÍ KVÍZY PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

V letošním roce uplynulo 100 let od narození Jana Drdy, známého novináře, spisovatele a dramatika. Jeho pohádky z knihy Český Honza posloužily předlohou pro nejúspěšnější filmové i televizní pohádky:

O princezně Jasněnce a létajícím ševci
Nejkrásnější hádanka
Dařbuján a Pandrhola
Zlaté kapradí
Vodník v pivovaře
Dalskabáty, hříšná ves, aneb Zapomenutý čert
Hrátky s čertem
Z pekla štěstí I, II

Milé děti, určitě jste pohádky několikrát viděly a dobře je znáte. Samy nebo s pomocí rodičů, babičky či dědečka můžete zkusit vyluštit 8 hádanek. Do konce října je odevzdejte v knihovně nebo vhod'te do schránky obecního úřadu.

KVÍZ PRO DĚTI:

- 1. Aby si nemohla princezna Jasněnka vzít ševce, schoval ji její otec král:**
a) ve sklepe b) ve věži c) pod postelí
- 2. Švec Jíra přesto Jasněnku našel a odletěli spolu z hradu:**
a) na koštěti b) odnesl je vítr c) pomocí křídel z kozinky
- 3. V pohádce Dařbuján a Pandrhola hledá chudý havíř Kuba, kdo by šel za kmotra jeho dvanáctému dítěti. Odmítá Pána Boha, myslivce-čerta, protože nejsou spravedliví k chudákům, a nakonec za kmotra svému dítěti přivede:**
a) smrtáka b) polednici c) vodníka
- 4. Od kmotra dostane dar dítě i Kuba Dařbuján. Kuba začne léčit nemocné.**
Sláva o jeho lékařském umění se roznese po městečku Rukapáni. Má jít léčit i lakomého sládka Pandrholu. Ten musí na stromy u Kubova domu rozvěsit:
a) španělské ptáčky a řízky b) buchty a koláče c) jitrnice

5. Matěj a Majdalenka v Nejkrásnější hádance dostanou od zachráněné bílé holubičky:

- a) jablíčko b) malinu c) jahodu

6. V pohádce Z pekla štěstí pomáhají Honzovi:

- a) Kujbaba, Hnipírko, Valihrach b) Rojbaba, Fifipírko, Melihrach

7. Kolik měl drak Bucifal hlav: a) 8 b) 9 c) 10

**8. Pohádkovou knihu ČESKÝ HONZA ilustroval známý český malíř.
Znáš jeho jméno ?**

Nápověda: ilustroval Kocoura Mikeše, Bubáky a hastrmany, Říkadla, Nezbedné pohádky, O chytré kmotře lišce a jiné.

Nezapomeň napsat své jméno: _____

KVÍZ PRO DOSPĚLÉ:

Protože i někteří dospělí chtěli luštit kvíz v minulém čísle Zpravodaje, přidáváme 8 hádanek i pro ně:

1) Asi před deseti lety pořádala naše obec s Osvětovou besedou zájezd do Brna do Mahelova divadla na hru Dalskabáty, hříšná ves aneb Zapomenutý čert. Hlavní roli, kterou v televizním zpracování hrála Jiřina Bohdalová, v brněnském divadle hrála známá brněnská (dnes už pražská) herečka :

- a) Vlasta Fialová b) Zuzana Sláviková c) Alena Antalová

Nápověda: herečka dabuje, hraje ve filmech, tel. seriálech, moderovala soutěž *Nejslabší, máte padáka*

2) Jiřina Bohdalová se v televizní hře jmenovala:

- a) Líznerka, b) Plajznerka c) Breberka

3) Bába, kterou falešný farář vyhnal z fary, našla v lese ve staré boudě čerta Trepifajksla, kterého hrál:

- a) Jaroslav Moučka b) Josef Bek 3) Josef Větrovec

4) Trepifajksl se na konci hry :

- a) vrátí do pekla b) začne strašit c) zůstane na světě a pracuje v kovárně

5) Další známou hrou, kterou znají malí i velcí z televize, jsou Hrátky s čertem. Na co čeká princezna Dišperanda a její služebná Káča?

- a) až začne pršet b) na ženicha c) až začne škola

6) Loupežník Sarka Farka , kterého hraje Jaroslav Vojta, bydlí v lese a:

- a) nechce číst b) nechce jíst c) nechce pracovat

7) Martin Kabát, vysloužilý voják, ve strašidelném mlýně hraje karty se starými čerty a doktorem Solfernem. Co prohraje?

- a) všechny své peníze b) kabát s úpisem na dvě duše c) dýmku

8) Kdo zachrání princeznu a Káču před peklem?

- a) černý myslivec b) poustevník Scholastik c) loupežník Sarka Farka

Jméno a příjmení soutěžícího: _____

Zakroužkujte správné odpovědi a odevzdejte v knihovně nebo vhod'te do schránky obecního úřadu do konce října. Když je více soutěžících z jedné rodiny a máte jen jeden zpravodaj, můžete si prázdný formulář se soutěžními otázkami vyzvednout v knihovně nebo v obchodě.

Hodně štěstí ve hře a pěknou výherní cenu

přeje J. Kudláčková, knihovna Rešice

ŽÍT PRO BOHA A PRO DRUHÉ – PAK JE ČLOVĚK ŠŤASTNÝ

První rok ve farnosti Horní Dubňany

R. D. Mgr. Pavel Krč byl s platností od 1. 8. 2014 ustanoven farářem ve farnosti Horní Dubňany a excurrento administrátorem ve farnosti Horní Kounice.

Odkud pocházíte a co Vás vedlo k povolání duchovního?

Pocházím z Letovic a oblast, kde působím nyní, je mi blízká. Jsem tu rád. Volba mého povolání byl dlouhý proces, který není možné přesně vysvětlit. Pocházím z věřící rodiny. Na základní škole před r. 1989 jsem občas snášel nepříjemné shazování ze strany učitelů, ale i upřímný zájem spolužáků, kterým jsem nosil materiály. O svém povolání v tomto směru jsem začal uvažovat na konci studií na Gymnáziu Boskovice. Konkrétní rozhodnutí však přišlo později, a navíc i během studií teologie bylo provázáno pochybnostmi. Když

jsem to poprvé sdělil rodině, bylo to přijato opatrně a s otázkami, ale nikdo mi v mém hledání nebránil a bylo to plně respektováno.

Co jste studoval a jakou kariéru máte za sebou?

Na gymnáziu byla mým oblíbeným předmětem biologie. Měli jsme výborného učitele, který nás dokázal do tématu vtáhnout. Proto jsem uvažoval o medicíně nebo o veterině. Po maturitě jsem nejprve studoval lékařskou fakultu v Brně. Lékařů si vážím, je to velké poslání. Cítil jsem však, že jsem hlavou jinde. Po roce jsem definitivně „změnil směr“ a nastoupil do Teologického konviku v Litoměřicích. Rok na to jsem zahájil studium teologie v Olomouci. Dokončil jsem ho v roce 2006, s přestávkou na roční základní vojenskou službu. Poté jsem byl vysvěcen na jáhna. Po roční jáhenské službě ve Znojmě jsem byl vysvěcen na kněze. Byl jsem poslán jako kaplan do Velkého Meziříčí a jeho okolí. V roce 2009 jsem rovněž jako kaplan začal sloužit v Moravském Krumlově a jeho okolí. A nyní jsem farářem od srpna 2014 v Horních Dubňanech.

Máte vlastní osobnosti – vzory, které vás inspirují?

V dětství byli mými vzory především sportovci, např. Dominik Hašek, Stefan Edberg atd. Rád jsem sportoval, líbil se mi hokej, ale v Letovicích není zimní stadion, hráli jsme jen na zamrzlém rybníce. Hrál jsem hodně tenis, dařilo se mi závodně na okresní úrovni. Později jsem četl o lidech svatého života, o otci Piovi, Terezii z Lisieux aj., kteří mě velmi oslovili svým životním svědectvím. Těch vzorů je nyní mnoho.

Jak je organizována práce faráře?

Do běžného dne faráře lze zařadit zejména mši svatou, kterou sloužím jednou nebo dvakrát denně každý den v týdnu na různých místech svěřených farností. Mezi bohoslužby lze zařadit i slavení obradů křtu či církevních sňatků. Tyto a jiné bohoslužby se odehrávají v kostele. Mimo kostel vyučuji náboženství ve škole v Dolních Dubňanech. Dále máme na faře modlitební společenství seniorů i mládeže, vedu setkání přípravy na křest, svatbu a jiné svátosti. Navštěvuji nemocné, abych jim posloužil svátostmi nebo jen rozhovorem. Každodenní náplní je modlitba, příprava na promluvy a vyřizování administrativních záležitostí obou farností nebo věcí spojených třeba s opravami církevních staveb. Pro lidi, kteří mne potřebují, nemám pevně dané úřední hodiny. Někdo

přijde dopoledne, někdo může až večer. Když to jde, přizpůsobím se. Pro kněze je specifické prožívání největších církevních svátků, Vánoc či Velikonoc, a čas přípravy na ně. Jiní lidé si plným právem vyhrazují dovolenou např. na čas Vánočních svátků, aby to hezky prožili a mohli být se svými blízkými. U kněží je to pochopitelně jinak. Pro nás k tomu patří větší nárok na službu při zpovědích nebo bohoslužbách. Člověk cítí únavu, ale to je normální, jiné profese to mají náročnější zase jindy. Kněží mají také nárok na dovolenou – v roce 2014 jsem jel do Medjugorje a letos jsem si nechal několik dní jen na to, abych mohl být s příbuznými a přáteli. Ve chvílích volna si rád zahraju fotbal nebo florbal s přáteli v Moravském Krumlově, nebo nedávno v Tulešicích.

Jak se dále vzděláváte?

Jsem rád, že už nemusím plnit všechny možné kredity, dodržet termíny seminárních prací apod. ☺ Na druhou stranu se snažím získávat nové poznatky sám, ať už kvůli své zvědavosti, nebo abych to mohl využít při své službě. Rád se účastním různých formačních setkání pro kněze nebo přednášky v MP3 poslouchám při jízdě autem.

Co Vás na Vaší práci nejvíc těší?

Zní to možná jako fráze, ale když mám pocit nebo tušení, že se děje Boží vůle a já tomu nebráním nebo nezavazím. :) Zažívám radost, když mohu někomu i já pomoci, jindy dobrý pocit, že se něco stihlo a podařilo. Hlavně však, když vidím, že lidé poznávají Pána Ježíše a je na nich ta radost vidět, i když nechybí ani životní zkoušky a těžkosti, to se nevylučuje.

Není příliš těžké žít v osamění, bez možnosti založit vlastní rodinu?

To se nedá odbýt několika slovy a není to snadné pochopit. Nelze pominout pragmatické důvody – když má člověk rodinu, není tak nezávislý a má méně času na službu jiným lidem. Ale to není nejpodstatnější, vždyť např. kněží řeckokatolického směru se jednou za život oženit mohou a jejich rodina je pak přirozeně na prvním místě. Určitá samota kněze, který se zavázal žít v celibátu, nesmí zůstat prázdná, tedy bez vztahů, protože pro ně jsme byli stvořeni. Když člověk vnímá, že ho Bůh volá k následování Ježíše i k životu v celibátu, má samota smysl a může tak i sloužit všem lidem, dětem, dospělým, lidem starým a nemocným. Řeholní kněží většinou patří do nějaké konkrétní komunity,

své nové rodiny, ale ani my diecézní kněží nejsme odsouzeni k solitérství. Pohybujeme se mezi lidmi, můžeme zažívat povzbuzení z bratrského společenství ostatních kněží při různých setkáních. Někde vznikají týmové fary, kde žije několik kněží, a mají ve správě větší území. Mohu-li to spíše trochu odlehčit, vzpomínám na vyjádření jednoho misionáře, kterého se ptali: „A Vám se nelíbilo žádné děvče, abyste si je vzal a měl s ním hezkou rodinu?“ A on s úsměvem odpověděl: „No, mně se vlastně líbila všechna děvčata, ale o tom to není, mě by byla rodina jaksi málo...“ Poznal, že je povolán ke kněžství a řeholnímu životu a že jen, když to bude žít poctivě a opravdově, bude šťastný nejen on, ale i lidi kolem něj. Jestli chce žít muž poctivě k sobě i své manželce a rodině, zřiká se všech ostatních žen na celém světě, tedy výlučného vztahu s nimi, jinak to ani nejde. A celibátník se zřiká z celého množství o jednu navíc, to zase není až tak moc. ☺ Ať už v kněžství nebo ve vlastní konkrétní rodině jde ale stejně o to, že člověk nemá žít jen sobecky podle svých představ a pro sebe, zařídit se co nejpohodlněji, ale žít pro Boha a pro druhé. Pak bude, věřím, teprve šťastný.

Jak vnímáte dnešní postavení církve? Čím může právě křesťanství být atraktivní pro současnou generaci lidí, kteří hledají duchovní naplnění v jiných náboženstvích po celém světě?

Lidé dnes mají nedůvěru k institucím, a protože i pod vlivem mediální masáže o restitucích je církev vnímána někdy jenom jako jakási instituce, může i toto být pro lidi překážkou. Předsudky lze snáze přemoci, když se člověk setká s autentickým svědectvím, poctivým a upřímným životem. Je těžko zpochybnitelné, že po období materialismu žijeme i u nás v etapě nově probuzeného duchovního hledání, tápání a bolestných zkušeností. Rád bych i přes svoji slabost a nedostatečnost přispěl k tomu, aby na nás křesťanech bylo vidět, že křesťanství nespočívá v naučených předpisech, stylu života. V první řadě jde o vztah s živým Bohem. V každém náboženství mohou být jakási semena pravdy, ale uvěřil jsem Ježíši, který řekl: „Já jsem cesta, pravda a život.“ On nám zjevil láskyplnou Boží tvář, kdo a jaký je Bůh. A to je pro mě následně zavazující.

Jak vnímáte mediálně známé osobnosti z řad církve, které představují kontakt mezi světem věřících a nevěřících lidí?

Mnohé myšlenky Tomáše Halíka, Marka Orko Váchy nebo Zbigniewa

Czendlika mě povzbudily a pomohly ujasnit si v životě některé věci. Např. ve Váchově knize **Život je sacra zajímavý** mne oslovila úvaha o činu: Vším, co dělám naplno, oslavuji Boha a Boží vůli. Nezáleží přitom na tom, jestli zrovna sedím nad administrativou a vyplňuji kolonky ve formuláři, učím děti, nebo mám velkolepější profesi jako třeba hasič. Líbil se mi také pořad „Jde o život“ na TV Noe, ve kterém vystupoval Marek Orko Vácha. Přesto s nimi nesdílím souhlas ve všem, k čemu se vyjádřili, v každé jednotlivosti. Snažím se hledat svůj názor na události ve světě i v církvi. Důležité je, abychom se shodli na tom, co je podstatné.

Událostí evropského významu je vlna uprchlíků. Můžete se k tomu vyjádřit?

Je třeba mít se na pozoru před strašlivým vlivem médií, která v nás lidech cíleně vyvolávají strach, a to nejen v této záležitosti, ale neustále. Jistěže uprchlíků je pestrá paleta, některé skupiny působí jako nebezpečné hordy, ale jde především o tu spoustu bezmocných rodin s dětmi, kterým jde skutečně o život. Nelze se tady doma izolovat za účelem udržení si evropského standardu a vzkázat jim – vy si to tam vyřešte sami, umřete, hlavně nás neobtěžujte. Ovšem Česká biskupská konference prosazuje případné ubytování prostřednictvím církve vždy ve spolupráci s místní samosprávou. Nelze nutit obyvatelstvo k akceptování běženců násilně – mohlo by se to obrátit právě proti těm, kdo potřebují pomoc.

Jaká práce Vás čeká v nejbližší době?

Žádné velké plánování nemám, budu se snažit naplňovat každodenní výzvy, tak jak přijdou. Začal nový školní rok, a tak v souvislosti s tím budu rád, podaří-li se více přitáhnout děti k Bohu i ke slavení bohoslužeb.

Co byste rád sdělil čtenářům sám za sebe?

Nebude to úplně ze mě, ale náš spirituál nám často až do omrzení v semináři opakoval, že vše pořádně v životě začíná až tehdy, objevíme-li, že jsme milováni Bohem. To je podmínka, bez které se v životě neheme. Tak toto hledání a nalézání bych přál každému na jeho životní cestě. Za to se i modlím pro všechny lidi ve svěřených farnostech.

Vysvětlivky:

R.D.: Reverendus Dominus, Důstojný pán – historický titul pro diecézní kněze.

Excurrento administrátor: dosl. Vyjíždějící správce – označení pro faráře, který spravuje více farností mimo domovskou farnost.

Spirituál – duchovní průvodce studentů bohosloví v semináři

Lenka Karlíková

Foto autor

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Srdečně blahopřejeme

Významná jubilea oslavili tito naši spoluobčané:

Husáková Marie	80 let (2. 7.)
Husáková Anna	75 let (26. 7.)
Šumpela Bohuslav	95 let (20. 8.)
Procházková Růžena	80 let (18. 9.)
Hájková Pavla	75 let (20. 9.)

Rozloučili jsme se

V uplynulém období nás bohužel zarmoutila svým odchodem naše spoluobčanka, paní

Jílková Marie 17. 8. 2015

Její rodině a blízkým vyjadřujeme naši upřímnou účast.

POSLEDNÍ SLOVO

ROK MILOSRDENSTVÍ

Svatý otec František letos pro mnohé trochu nečekaně vyhlásil, že od Slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu 8. prosince 2015 začne tzv. Svátý rok milosrdenství, který bude završen slavností Krista Krále 20. listopadu 2016. Jeho mottem bude verš z Lukášova evangelia: „Buďte milosrdní jako je milosrdný váš Otec“ (*Lk 6,36*).

Toto rozhodnutí je plně ve stylu života a služby tohoto papeže. Od jeho nástupu na stolec sv. Petra prý více lidí mj. přistupuje ke slavení svátosti smíření a pokání, lidově sv. zpovědi. Zřejmě v lidech vzbuzuje důvěru jeho prostý a přitom hluboce lidský styl pastorače.

Jeho hřejivá slova nejen při promluvách před nedělní modlitbou Anděl Páně v mnohých vzbudila naději, že také jich se může dotknout Boží milosrdenství a proměnit jejich život.

Domnívám se, že tento úmysl vychází z osobní zkušenosti sv. otce Františka. V jednom z rozhovorů, který byl uveřejněn i v češtině např. na radiovaticana.cz, dostal otázku, kdo to vlastně je Jorge Mario Bergolio (občanské jméno současného papeže). Papež se odvážil vyznat, že je hříšník. Navzdory tomu, že to může vypadat jen jako póza pokory.

Mnozí lidé už vyprávěli o tom, jak moc jim ještě jako řadový kněz nebo biskup Jorge Mario Bergolio pomohl, zvláště v nelehkém období diktatury v Argentině. V jeho jednání zakusili skutečný soucit a zájem o jejich životní osudy. Lásku, kterou byl Jorge Bergolio obdarován od Boha, chce sdílet s ostatními, dávat dál a nenechávat si ji pro sebe.

Myslím, že současný papež je veden touhou, aby se nikdo necítil ztracen nebo vyloučen z Božího láskyplného pohledu. Naopak, aby mohl uvěřit a prožít, že může plným právem důvěřovat v jeho milosrdenství.

V den, kdy oznámil vyhlášení zvláštného jubilea, řekl: „Čím větší a závažnější je hřích, tím větší musí být láska, kterou církev projevuje těm, kdo se obracejí. Pomysleme na marnotratného syna, který se rozhodne vrátit k otci a přemýšlí, co mu řekne, ale otec jej nenechá ani promluvit a objímá jej. Stejně jedná Ježíš s námi. Někdo řekne: „Otče, já mám tolik hříchů.“ – Ale Ježíš bude rád, když přijdeš, a laskavě tě obejmě. Neměj strach... Nezapomeňme, že Bůh odpouští všechno a vždycky. Neochabujme v prosbě o odpuštění.“(2)

Jistě lze namítnout, že zase prožíváme jakýsi jubilejní rok, kterých už byla celá řada. Přesto je to nabídnutá možnost proniknout více do zcela zásadního tajemství milosrdenství. I v běžném životě musíme připustit, že jsme závislí na mnoha okolnostech, nevystačíme si sami, spoustu věcí si nemůžeme vlastními silami opatřit.

Tím spíše ne to nejdůležitější, lásku a odpuštění. Jedná se tedy o stálé, a přece nové pozvání nechat se pokorně Bohem obdarovat láskou, kterou si nemůžeme sami dát, a tak změnit nebo nově nasměrovat správně své životy. Teprve v síle a radosti této milosti, které se máme otevřít, budeme moci naplňovat evangelní slova: „Buďte milosrdní jako je milosrdný váš Otec“ (Lk 6,36).

*P. Krč,
farář v Horních Dubňanech*

(1) <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=21600>

MORAVSKOKRUMLOVSKO

akce v mikroregionu od října do prosince 2015

Čermákovice

prosinec Rozsvícení vánočního stromu

Dobelice

3. 10. Dračí odpoledne
7. 11. Vánoční dílnička
16. 11. Lampionový průvod
21. 11. Zdobení perníčků
29. 11. Rozsvěcování vánočního stromu
5. 12. Mikulášská nadílka
20. 12. Vánoční nadílka

Dobřínsko

3. 10. Zájezd pro rodiče s dětmi do zábavního parku KINDERWELD
- Hatě, Znojmo
11. 11. „Svatomartinská světylka“ - MŠ Dobřínsko
21. 11. Výstava květin - KD Dobřínsko
29. 11. Rozsvěcení vánočního stromu
5. 12. Mikulášská besídka
31. 12. Silvestrovské posezení se zabíjačkovými hody a hudební produkcí

Džbánice

28. 11. Rozsvícení vánočního stromu, začátek v 17 hod

Dolní Dubňany

říjen Soutěž o nejhezčí podzimní azanžmá z dýní, chryzantém a dalších přírodnin (před domy)
6. 12. Mikulášská nadílka
Rozsvícení vánočního stromu, Dubňanka a chrámový sbor
Dolní Dubňany
prosinec Vánoční koncert v kostele + vánoční jarmark ZŠ

Moravský Krumlov

2. 10. Den seniorů, Orlovna Rakšice 15.00
10. 10. VI. Přehlídka dechovek a VI. tradiční burčákování, Rakšice
17. 10. KRUMLOVSKÝ BĚH
24. 10. LYRA - pěvecká soutěž
5. 11. Věrní abonenti - divadelní představení, Kinosál MK, 19.00
11. 11. Koncert Lucie Dobrovodské - křesť CD, Kinosál MK, 19.00
28. 11. X. Pohádkové Vánoce, nám TGM MK
prosinec Advent 2015

Petrovice

17. 10. VINOBRANÍ taneční zábava, burčák, hraje skupina Fantazie
listopad LAMPIONOVÝ PRŮVOD SE STEZKOU ODVAHY
Advent Rozsvícení vánočního stromu
5. 12. MIKULÁŠ
26. 12. VÁNOČNÍ KONCERT, kostel Povýšení sv. Kříže v Petrovích
otevření vánočně vyzdobené doškové chalupy pro veřejnost
31. 12. SILVESTROVSKÁ ZÁBAVA, hraje skupina Codex

Rešice

16. 10. Halloweenská stezka odvahy
17. 10. Pohodová zábava se skupinou Duo Band
29. 11. Vánoční jarmark v sále společenského domu
6. 12. Mikulášská nadílka na návsi

Rybníky

10. 10. Dětské rybářské závody
29. 11. Rozsvícení vánočního stromu
23. 12. Živý betlém u mlýna
31. 12. Silvestrovský běh

Skalice

25. 12. Štěpánská zábava, SDH Dolní Dubňany

Horní Dubňany

25. 10. Výstava chryzantém, věnců a vazeb
27. 10. Lampionový průvod
22. 10. Beseda s důchodci
28. 11. Poslední leč
5. 12. Mikulášská nadílka
12. 12. Vánoční šipkový turnaj
23. 12. Vánoční koncert DH Dubňanka

Jamolice

3. 10. Barvářské zkoušky malých plemen
11. 10. Drakiáda
14. 11. Poslední leč - taneční zábava,
29. 11. Rozsvěcování svítel - zahájení adventu
prosince Posezení s dechovkou

Jezeřany-Maršovice

24. 10. Taneční zábava Kácení máje - DH Ištvančí - KD Jezeřany
12. 12. Divadelní představení „Měsíční pohádka“ - divadelní soubor
ivý Betlém - náves Jezeřany

Kadov

19. 12. Vánoční koncert
31. 12. Silvestr, hraje skupina VASR BAND

Kubšice

říjen Drakiáda
listopad Helloweenový průvod obcí
22. 11. Vánoční farní jarmark
29. 11. Seťkání se zpěvem na I. Adventní neděli, Rozsvěcení vánočního stromu
6. 12. Mikulášské odpoledne s nadílkou
20. 12. Seťkání se zpěvem na IV. Adventní neděli
26. 12. Štěpánský turnaj ve stolním tenise
31. 12. Silvestrovská zábava

28. 11. Myslivecká poslední leč sokolovna hraje Sileta
11. 12. Posezení ze seniore sokolovna hraje Sonex
25. 12. Štěpánská zábava sokolovna hraje Sonex

Trstěnice

18. 10. Tradiční hody, k tanci a poslechu hraje skupina Dubňanka.
29. 11. Rozsvěcování vánočního stromu

Tulešice

14. 11. Bramborákiáda - soutěž o nejlukutnější bramborák
28. 11. Rozsvícení vánočního stromu

Vedrovice

9. 10. Literární kavárna - Marie Kubátová
16. 10. Drakiáda
27. 10. Vzpomínka na 28. říjen - položení věnce u pomníku
14. 11. Martinské hody
16. 11. Lampionový průvod s ohňostrojem
Poslední leč
4. 12. Rozsvícení vánočního stromu, Mikuláš a čertici na návsi
18. 12. Ladový vánoce, Živý betlém
31. 12. Silvestrovský turnaj ve fotbale
Vánoční výstava v muzeu

Vémyslice

3. 10. Turnaj starých gard v národní hánéné,
24. 10. Svátost Birmování za přítomnosti biskupa Vojtěcha Cikrleho,
kostel Vémyslice
29. 11. Svěcení adventního věnce
5. 12. Mikulášská nadílka
21. 12. Vánoční koncert ZS Vémyslice

MORAVSKOKRUMLOVSKO

JADERNÁ ELEKTRÁRNA DUKOVANY
SKUPINA ČEZ

PARTNER MIKROREGIONU

více informací na:
www.moravskokrumlovsko.cz

PŘIPRAVUJEME DALŠÍ ČÍSLA REŠICKÉHO ZPRAVODAJE:

- Kanalizace – vývoj situace
- Zprávy Občanské bezpečnostní komise
- Adolf Opálka – nedožitých 101 let: Jaký byl rešický hoch i dospívající člověk
- Co je blackout
- Podzimní akce a Advent v Rešicích

REŠICKÝ ZPRAVODAJ – číslo 3/2015. Vychází v Rešicích 2. 10. 2015.

Vydavatel: Obec Rešice, Rešice 97, 671 73, Tulešice, IČO: 00636967

Evidenční číslo: MK ČR E 22040

Redakční rada: Mgr. Karlíková Lenka, Ing. Čurdová Anna, Jílková Petra, Pasulková Hana, Ing. Pošvař Josef, Slámová Zdeňka. Odpovědný redaktor: Mgr. Lenka Karlíková

Foto na titulní straně: Lenka Karlíková

Vydává a distribuuje vlastním nákladem obec Rešice pro domácnosti v obci zdarma. Neprodejné.

Další číslo Rešického Zpravodaje č. 4/2015 vyjde v předvánočním období. Příspěvky, náměty a dotazy zasílejte na adresy: Resickyzpravodaj@seznam.cz nebo na obec@resice.cz. Příspěvky mohou být redakčně upraveny a kráceny. Uzávěrka příspěvků pro příští číslo: pátek 11. 12. 2015